

Løven og de tre oksene

- En fortelling fra Somalia

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีป่าใหญ่ที่สวยงามแห่งหนึ่งในประเทศโซมาเลีย
ที่นี่มีต้นไม้สูงใหญ่ ในกลางป่าแห่งนี้มีทุ่งหญ้าเขียวชะอุ่ม อากาศกว้างใหญ่ไพศาล มี
ลำธารน้ำไหลผ่าน และที่นี่ยังเป็นที่อาศัยของวัวกระทิง
สามตัว ตัวที่หนึ่งสีขาว ตัวที่สองสีดำ และตัวที่สามสีน้ำตาล พวกมันเป็นเพื่อนรัก
และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

Det var en gang en stor og fin skog i Somalia. Midt i skogen, mellom
de høyreiste trærne, lå det en grønn, vid slette, med en elv som rant
igjennom. Der bodde det tre okser; en hvit okse, en svart okse og en
brun okse. De var bestevenner og levde fint sammen.

วันหนึ่งมีสิงโตตัวหนึ่งมาเยี่ยมพวกมัน เจ้าวัวทั้งสามตัวกลัวมาก จึงรวมตัวกันและ
พร้อมที่จะต่อสู้กับเจ้าสิงโตตัวนี้ แม้ว่าเจ้าสิงโตจะแข็งแกร่งมีกำลังมากมายเพียงใด แต่
มันก็มีกำลังน้อยกว่าเมื่อพวกวัวกระทิงทั้งสามตัวรวมกำลังกัน

En dag fikk de besøk av en løve. De tre oksene ble så redde at de samlet
seg sammen og gjorde seg klar til å sloss med løven. For selv om løven var
sterk, var de *sammen*, sterkere enn ham!

“อย่ากลัวนะ ฉันจะไม่ทำอันตราย (อย่ากลัวไปเลย ฉันไม่ทำอันตรายหรอก” สิงโตพูดและย่อตัวลงทั้งสี่ขา “พวกท่านก็รู้ ว่าฉันอาศัยอยู่อีกด้านหนึ่งของป่านี้ ที่นั่นเงียบเหงาและแห้งแล้งมาก พวกเราอยู่รวมกันที่นี่ไม่ได้หรือ เรามาเป็นเพื่อนกัน ดูแลซึ่งกันและกัน” พวกวัวต่างก็เห็นดีด้วย เชื่อว่าเป็นความคิดที่ดี

เมื่อมีสิงโตเป็นเพื่อน จะช่วยป้องกันพวกมันจากสัตว์ร้ายตัวอื่นๆ

«slapp av, jeg er ikke farlig», sa løven og la seg ned på alle fire. «dere skjønner, jeg bor på den andre siden av skogen, og der er det så ensomt og øde. Kan vi ikke bo her sammen, være venner og passe på hverandre.» Oksene syntes det var en god idé å ha en løve som venn, en som kunne beskytte dem mot de farlige dyrene der ute.

อยู่มาวันหนึ่งเจ้าวัวสีขาวออกไปกินหญ้า ขณะที่เจ้าวัวอีกสองตัวนอนงีบหลับไปช่วงตอนกลางวัน เจ้าสิงโตเดินย่องเข้าไปกระซิบบอกในหูของเจ้าวัวสองตัวนั้น “พวกเจ้ารู้ไหมว่า เจ้าวัวตัวขาว ตัวมันขาวมากจนส่งแสงสว่างจ้าในตอนค่ำ ทำให้สัตว์ร้ายตัวอื่นๆ เห็นมันอย่างง่ายดาย และนั่นก็หมายถึงพวกมันจะมาที่นี่เพื่อมากินพวกเราทุกตัว พวกเราต้องไล่เจ้าวัวขาวออกไป”

En dag var den hvite oxen ute på beite, mens de to andre tok seg en ettermiddagslur. Da gikk løven bort til de to oksene og forsiktig hvisket i ørene deres: «Vet dere hva? Den hvite oxen er så lys at han skinner skarpt om kvelden. De farlige dyrene der ute vil lett legge merke til ham også komme hit og spise oss alle sammen, la oss jage den hvite oxen vekk».

เมื่อเจ้าวัวสองตัวได้ยินดังนั้น ก็เกิดความกลัวมาก “เจ้าสิงโตพูดถูก” พวกวัวพูด
และขับไล่เจ้าวัวขาวออกไป

Da de to oksene hørte dette, ble e veldig redde. «Løven har rett» sa
de og jaget vekk den hvite oxen».

วันเวลาผ่านไปไม่นาน เจ้าสิงโตก็พบเจ้าวัวขาวตัวนั้นเดินอยู่ตาม
ลำพังริมแม่น้ำ และเจ้าสิงโตก็จับเจ้าวัวกินจนหมดไม่เหลือซาก

Det tok ikke lang tid før løven fant den hvite oxen
alene ved elvebredden og spiste han opp.

วันเวลาผ่านไปเล็กน้อย เจ้าสิงโตเดินไปหาเจ้าวัวตัวสีน้ำตาล และกระซิบในหูของมันว่า “เจ้ารู้ไหมว่าเจ้าวัวตัวดำตัว ตัวมันมืดมาก เมื่อแสงตะวันส่องถูกตัวมัน จะเห็นได้ชัด ทำให้สัตว์ร้ายตัวอื่นๆเห็นมันได้ชัดเจน แล้วพวกมันจะมาที่นี่และกินพวกเราทุกตัว เราควรไล่มันไปให้พ้น”

Etter en stund gikk løven bort til den brune oxen og hvisket i øret hans: <<Du vet du hva, den svarte oxen er så mørk at han synes så godt i dagslyset. Alle de farlige dyrene der ute kommer til å legge merke til ham. Også kommer de hit og spiser oss opp alle sammen. La oss jage han bort>>.

เมื่อเจ้าวัวสีน้ำตาลได้ยินดังนั้น ก็เกิดความกลัวอย่างมาก “ให้เราไล่มันไปเถอะ” เจ้าสิงโตพูด วัวสีน้ำตาลก็เห็นดีด้วย

Da den brune oxen hørte dette, ble han kjempe redd. «La oss jage ham bort sa løven». Dette gikk den brune oxen med på.

เวลาผ่านไปอีกไม่นาน เจ้าสิงโตก็ได้พบเจ้าวัวตัวดำอยู่ตามลำพัง มันไล่จับ
เจ้าวัวและกินมัน จากนั้นมันก็เดินทางกลับและทำเหมือนไม่เกิดอะไรขึ้น

Det tok ikke lang tid før løven fant den sorte oxen alene, fanget
ham og spiste ham. Også dro han tilbake og latet som ingenting.

ตอนนี้ เจ้าวัวตัวสีน้ำตาลก็อยู่ตามลำพังกับเจ้าสิงโตและตอนนี้ละก็ถึงคิวของมัน
บ้างที่จะถูกกิน

Nå var den brune oxen alene igjen med løven.
Og det var hans tur bli spist opp.

เจ้าสิงโตไล่ตามล่าจับเจ้าวัวสีน้ำตาล เจ้าวัวก็ต่อสู้อย่างสุดกำลัง ตอนนี้มันไม่มีเพื่อน
อีกแล้ว กำลังของมันก็ด้อยลงจนไม่สามารถต่อสู้กับเจ้าสิงโตได้ เจ้าสิงโตใช้กงเล็บและ
ฟันที่แหลมคมของมันกัดเจ้าวัวจนตาย

Løven jaget og fanget den brune okse, og okse sloss tilbake alt han
kunne. Men uten sine venner var han ikke sterk nok til å kunne sloss med
løven. Løven tok frem de skarpe klørne og tennene og bet okse i hjel.

ก่อนที่เจ้าวัวสีน้ำตาลจะตาย มันได้เอ่ยคำสุดท้ายว่า “วันนี้ไม่ใช่วันตายของ
ฉัน แต่มันเป็นวันที่ฉันได้ไล่เพื่อนๆฉันไป”

I det den brune oxen tok sitt aller siste åndedrag, sa han:

<<Det er ikke i dag jeg døde, men den dagen jeg jagde bort min venn.>>

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no